

LUNDBY KYRKA

Kanik - Lundby 2:2, Lundby församling, Västerås kommun, Västmanlands län

Digitalfoto Rolf Hammarskiöld

BESKRIVNING

Kyrkomiljön

Lundby socken ligger i ett flackt, låglänt landskap som under lång tid bestod nästan uteslutande av åkerbygd. Bebyggelsen grupperar sig utefter en gammal väg som slingrar sig fram över slätten förbi kyrkan. Gårdarna är många men inte särskilt stora. Sammanhållna byar saknas, fränsett kyrkbyn som bevarat en traditionell prägel. Karaktärsskapande är två skolhus och tillhörande avträde, samt en skolgård som avgränsats med ett falurött spjälstaket. Direkt söder om kyrkan ligger prästgården från 1860-talet.

Digitalfotografier Rolf Hammarskiöld

Närheten till Västerås medförde att socknen 1918 inkorporerades med staden. De senaste 30 åren har tätortsbebyggelsen breddat ut sig alltmer i socknens östra del, främst genom utbyggnaden av Hacksta industriområde.

Kyrkoanläggningen

Kyrkogården närmast runt kyrkan omges av en kyrkogårdsmur, lagd 1860, innanför en rad av ädellövträd från samma tid. Gravvårdarna är mestadels låga, en del äldre stenramar har blivit övervuxna sedan gräsmatta anlagts över hela området. Kyrkogården har utvidgats mot norr och öster. Inom västra kyrkogårdsmuren blev 1935 ett gravkapell i natursten byggt, ritat av arkitekt Viktor Segerstedt.

Digitalfoto Svensk Klimatstyrning AB

Lundby kyrka omfattar långhus med femsidig absid mot öster, korsarm och sakristia mot norr, samt västtorn. Murarnas nedre delar består av gråsten; tegel däremot i de övre delarna, muröppningarna och hela absiden. Gråstenen ligger synlig i fasaderna, med brett utstrukna fogar av grovt murbruk. På de tegelmurade partierna sitter en slätputs, som inte avfärgats för att dämpa kontrasten till angränsande gråsten. Avvikande är tornets övre våningar, med spritputsade vita väggfält, slätputsade hörnpilastrar och omfattningar. Stilen är utpräglat nyklassicistisk, till skillnad från långhusets mer rustika yttre.

Kyrkans norra sida; gråstensmurarna har varit blottlagda sedan en stor yttre upprustning 1925-26, ledd av arkitekt Viktor Segerstedt. Senare förslag om att åter slå på fasadputs har inte vunnit bifall. I korsarmens norra gavel ses spår av en medeltida blinding - Digitalfoto Svensk Klimatstyrning AB

Fönsteröppningarna är spetsbågiga, försedda med bågar och karmar av svartmålat gjutjärn och klara rutor av munblåst glas. Långhus och korsarm har sadeltak och sakristian valmat tak, samtliga med täckning av enkelfalsad, svartmålad plåt. Överst på tornet är en åttasidig, plåtklädd lanternin, krönt med förgyllt kors.

Inträde sker genom tornets vapenhus som vid modernisering 1988 belades med nuvarande plattor av hyvlad kalksten. Vapenhuset är täckt med ett panelklätt, plant trätak.

Kyrkorummet är till sina huvuddrag en skapelse i nygotik, åstadkommen vid genomgripande förnyelse 1890, ledd av Uppsalaarkitekten C A Ekholm. De fyra kryssvalven med tidstypiskt jämna ytor och skarpa profiler tillkom då, liksom de mörkt ådrade inredningssnickerierna i massiv ek som återfinns i altarring, snidade bänkgavlar och predikstol. I golven ligger omväxlande grå och bruna kalkstensplattor, vilka polerats och oljats. Valv och väggar fick 1890 dekorativa band men dessa är numera borttagna och idag är putsen enhetligt vit. Över vapenhuset i väster finns resten av en tidigare läktare som numera är förbyggd, fast barriärerna har sparats. Till de senaste inslagen i kyrkorummet hör bänkinredningens ljusgrå ryggar och säten från 1988, norra korsarmens lösa stolar, samt orgeln längst bak.

Digitalfotografier Svensk Klimatstyrning AB

Kort historik

Möjligt är att Lundby kyrka anlades nära en förkristen offerplats, som tros ha funnits på gården Kanik-Lundbys ägor ca 500 meter söderut. Kanske var den första kyrkan byggd i trä, men redan på 1100-talet tillkom en romansk stenkyrka vars långhus var ungefär hälften så stort som dagens. Den ursprungliga sydportalen, med omfattning av kilad gråsten, avtecknar sig ännu i fasaden. Österut på samma sida finns tegelomfattningen efter en port som troligen tillkom på 1200-talet då ett kor utbyggdes. Det ursprungliga kyrkorummet var sannolikt täckt med någon form av trätak.

Under förra hälften av 1400-talet fördubblades långhuset genom förlängning österut, samtidigt som en sakristia blev utbyggd mot norr. Över det avsevärt större kyrkorummet slogs tegelmurade valv. Senare under 1400-talet tillkom ett västtorn med smäcker, spånklädd spets och slutligen den norra korsarmen.

Byggnadens placering i låglänt terräng, där lera utgjorde bärlager, äventyrade länge fortbeståndet. 1600-talets visitationsprotokoll vittnar om svåra sättningar och upprepade försök till stabilisering. Efter en upprustning 1672 hade valv och väggar blivit "helt igenom ankardragna", men problemen kvarstod. Vid visitation 1686 noterades återigen rämnande murverk. Största insatsen under följande sekel tycks ha varit att östra och västra gavlarna bands samman med järn 1790.

Andra inre och yttre arbeten under följande år medverkade till att kyrkan vid en visitation 1824 faktiskt ansågs vara i gott skick. I gengäld var klockstapeln och tornet illa däran. För att slippa reparera båda bestämde församlingen att tornet genom en stor ombyggnad skulle få klockvåning, så att klockorna kunde flyttas dit och klockstapeln rivas. Projektet verkställdes 1842, under ledning av byggmästare C R Palmér som även svarade för ritningarna. Den spånklädda spiran borttogs och tornets mur byggdes på för att få rum med klockbockar. Överst tillkom en lanternin som dock fick återuppbyggas tre år senare, på grund av ett blixtnedslag.

Trots alla förstärkningar förblev kyrkan instabil, vilket motiverade 1890 års radikala förnyelse. Vid dessa arbeten, ledda av arkitekten/byggmästaren C A Ekholm, revs kyrkans medeltida valv och hela östra gavelväggen. Fönsteröppningarna förstörades och fick sin nuvarande, nygotiskt spetsiga bågform, samt för tiden moderna gjutjärnsfönster. Mot öster blev en femsidig absid för ett nytt kor utbyggd. Över sakristian slogs låga tunnvalv på järnbalkar. Huvuddelen av den tidigare fasta inredningen ersattes med den som än idag präglar kyrkorummet.

Vidstående bild visar kyrkorummet helt i 1890 års tappning. Sedan dess har bänkarna fått hela ryggar, valven har mist sina dekorationer och golven har lagts om vid två tillfällen. Karaktären består dock till sina huvuddrag.

Digital kopia av äldre foto i läns museets arkiv

Nästa stora insats blev 1925-26 års yttre renovering, ledd av den lokalt verksamme arkitekten Viktor Segerstedt. Då bilades hela den dåvarande fasadputsen ned. Murverket som därmed frilades förmedlade åtskilligt av kyrkans tidigare byggnadshistoria. På förslag av arkitekten bestämdes därför att gråstensmurarna i fortsättningen skulle vara frilagda.

Digital kopia av foto nr 1243 i Västmanlands läns museums arkiv

De yttre arbetena följdes av inre åren 1927-28, då golven plockades upp och underliggande gravlämningar bortgrävdes. Återläggning skedde med polerade kalkstensplattor. En uppföljande insats var 1944 års utvidgning av orgelläktaren, som nu kom att sträcka sig över den norra korsarmen.

Den senaste stora upprustningen 1988 omfattade såväl inre som yttre arbeten. Vid alla yttre putsläggningar användes kalkbruk med tillsats av järnvitriol och tornets fasader avfärgades med Gotlandskalk. I kyrkorummet plockades golven upp för gjutning av ny bottenplatta och golvvärmeinstallation. Därpå lades befintliga kalkstensplattor tillbaka. Mest märkbara förändringen var att den ganska omfattande kör- och orgelläktaren till största delen borttogs.

Kulturhistorisk karakteristik och värdering

Lundby kyrkas medeltida ursprung avspeglas främst i de yttre, frilagda murverken med spår av tidigare muröppningar och skarvar. Till bilden kan också läggas de nordliga utbyggnaderna för korsarm – från början möjligen helgonkapell – och sakristia.

Därutöver är kyrkan mer att se som en 1800-talsskapelse. Tornet i nyklassicistisk stil färdigställdes 1845, fränsett den avsevärt äldre bottenvåningen. Långhusets nuvarande omfång, fönsterindelning och plåttäckta yttertak är resultatet av 1890 års förnyelse, ledd av arkitekt C A Ekholm. Sedan 1925-26 saknar kyrkans gråstensmurar fasadputs, efter ett initiativ under pågående arbeten av då ansvarige arkitekten Viktor Segerstedt.

Kyrkorummet domineras ännu av 1890 års förnyelse. Tyvärr förlorades en väsentlig del av tidigare rymd och atmosfär då orgelläktaren till stor del revs 1988.

Kyrkomiljön har bevarat en traditionell prägel, där prästgård och skolhus också är viktiga delar. Ny bebyggelse bör undvikas i området.

Att särskilt tänka på i förvaltning och användning av kyrkan och kyrkomiljön:

- Kyrkorummet präglas i hög grad av inredningsnickerier i massiv ek, nämligen altarring, bänkgavlar, predikstol och dörrar, vilka är av hög kvalitet. Vid senaste renoveringen 1988 anlätades en konservator för att återskapa den ursprungliga snickerimålningen.
- Kyrkans exteriör är mångfacetterad; tornets nyklassicistiska putsarkitektur står mot långhusets blottade, till stor del medeltida gråstensmurar. Den åstadkoms vid en yttre renovering 1926, vilken i Västmanland vare sig haft föregångare eller fått efterföljare.

Källor och litteratur

Otryckta källor

Riksantikvarieämbetets antikvarisk-topografiska arkiv (ATA):

- Inventering av Lundby kyrka 1830, likmätigt Kunglig Majestäts nådiga förordning
- Fotografier, ritningar och skrivelser
- Ihrfors, Eric: Westmannia sacra, handskrift färdigställd 1899-1902, baserad på församlingsarkivens handlingar från äldsta tid fram till omkring 1900

Västmanlands läns museums arkiv (VLM):

- Rapport från byggnadsarkeologisk undersökning 17-20 juli 1928, sammanställd i september 1928 av Bengt Engström

Västerås stifts arkiv (VS):

- Västerås domkapitel E IV a: 68, inventarium 1850 & prostvisitation 1861
- Västerås domkapitel F III a: 11, visitation 1673
- Västerås domkapitel F III a: 40, visitation 31/5-1905

Litteratur

Lundby och Skerike socknar, Kulturhistorisk byggnadsinventering - Västmanlands läns museum 1981

Redelius, Gunnar: Lundby kyrka - Västerås stifts kyrkoberskrivningskommitté 1975

Segerstedt, Viktor: Stenar som tala – Ur Lundby kyrkas historia/*Västerås ungdoms tidning*, 16 (1926): 3, s 40-44/

Sjögren, Josef: Orgelverken i Västerås stift – En historisk översikt 1952, Nordiska museet/Stockholm 1952

Söderholm, Astrid: Lundby sockenkyrka – Västerås 1974

Övriga uppgifter

Inventeringsperiod: 2005-05

Fältinventering: Rolf Hammarskiöld, Västerås stift

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning: Rolf Hammarskiöld, efter samråd med referensgrupp utsedd av Västerås stift

Rapportsammanställning: Rolf Hammarskiöld, Västerås stift

Rapporten färdigställd: 2006-02-07

Sammanställning av viktiga händelser för kyrkan, relaterade till källor

Årtal	Händelse	Kommentar	Upphovsman	Källa
1150-1200	Nybyggnad	Den ursprungliga romanska kyrkan hade ett långhus som var ungefär den västra hälften av dagens, 11 meter långt och 9 meter brett, med en halvrund absid utbyggd i öster. I den västra gaveln inmurades en älvkvarnsten. Inträde skedde genom portal i söder. Dess omfattning är alltså avläsbar, utförd av kilad gråsten intill det västligaste fönstret. Dopfunten anskaffades möjligen samtidigt med att den första stenkyrkan uppfördes. Den utfördes i grå sandsten, dekorerad med sammanhängande arkad i tunn relief. Foten är skulpturalt formad med repstav och framspringande ansiktsmasker. (finns idag på Historiska museet)		Söderholm, s 15 & 21, 92-93
1200-t	Nybyggnad – korpparti Nybyggnad – vapenhus	Kor byggdes ut mot öster, förmodligen smalare än långhuset. Ytterligare en portal togs upp på södra sidan, för tillträde till koret. Portalens tegelmurade omfattning är ännu avläsbar i murverket. Troligen tillbyggdes ett vapenhus mot söder.		Segerstedt, s 42 Söderholm, s 13 och 21
1400-1450 (ca)	Tillbyggnad	Kyrkan byggdes ut mot öster, så att långhuset blev dubbelt så stort och fick ett rakslutet kor. Det utbyggda kyrkorummet valvslogs. Troligen utbyggdes sakristia norr om koret.		Söderholm, s 21
1450-1500	Nybyggnad – torn	Västtorn tillbyggdes. Det murades av natursten och fick hög, spånklädd spets.		Söderholm, s 18 & 21
1500-1520	Nybyggnad – korsarm	Kyrkan fick en korsarm mot norr, den så kallade Lillkyrkan. Dess norra gavel dekorerades med tegelblinderingar.		Söderholm, 18 & 21
1541	Specifika inventarier	Lillklockan göts	Mäster Peder, Västerås	Söderholm, s 84
1620-24	Vård/underhåll – exteriör	Långhusets, vapenhusets och tornets blev omlagda med nya spån, vilka tjärades.		ATA: Ihrfors, s 742
1626		Vid biskopsvisitation noterades att kyrkans tak nyligen blivit omlagda och tjärade. Kyrkans och vapenhusets väggar var däremot rämnade.		VS: F III a; 3, visitation 31/5 1626
1628		I visitationsprotokoll detta år finns tidigaste uppgiften om att kyrkan haft ett orgelverk.		Söderholm, s 98
1630	Vård/underhåll – stomme Vård/underhåll – interiör	<ul style="list-style-type: none"> • De rämnade valven i kyrkorum och vapenhus lagades och stabiliserades med bjälkar och fem ankarjärn. • Kyrkorummets valv och väggar vitlimmades • Ytterligare en fönsteröppning togs upp, mitt i södra väggen. I öppningen sattes fönster och galler. • Altaret flyttades intill gaveln • En dörr framme i kyrkorummet höggs upp 		ATA: Ihrfors, s 742 Söderholm, s 26-27

Årtal	Händelse	Kommentar	Upphovsman	Källa
1631	Fast inredning – predikstol	Predikstolen flyttades från norra till södra väggen Två nybyggda präststolar sattes upp på norra väggen Nya bänkar byggdes vid norra väggen Dopfunten flyttades		ATA: Ihrfors, s 742
1632	Fast inredning – bänkar och läktare	Nya snickerier med svarvade detaljer uppsattes i koret, bekostade av biskop Johannes Rudbeckius. Södra sidans bänkar förbättrades. Ny läktare byggdes, delvis bekostad av Johannes Rudbeckius		ATA: Ihrfors, s 742 Söderholm, s 27-28
1641	Specifika inventarier – kyrkklocka	Storklockan göts. Den blev mer än en meter hög och pryddes med en bild av dåvarande biskop Johannes Rudbeckius.	Klockgjutare Jörgen Putensen	Söderholm, s 86-87
1653	Fast inredning – predikstol	Ny predikstol insattes, förärad av Hans Wachtmeister på Johannisberg. Ljuskrona med 16 pipor införskaffades		ATA: Ihrfors, s 746-47 Söderholm, s 27
1669	Vård/underhåll - exteriör	Vapenhusets tak tjärades		
1672	Vård/underhåll – stomme	Vid förstärkningsarbeten blev kyrkans valv och väggar helt igenom ankarbundna. Sakristian reparerades		VS: F III a; 11, visitation 1673
1686		Vid kyrkostämma detta år tillkännagavs att korets valv och östra gaveln rämnade		Söderholm, s 29
1695	Vård/underhåll – interiör	Kyrkorummets valv och väggar rappades. Sprickor lagades. Ytorna vitlimmades		ATA: Ihrfors, s 750
1698		Tornet reparerades		
1722	Vård/underhåll - stomme	Kyrkans yttertak var i mycket dåligt skick och därför påbörjades reparationer detta år. Kyrktakets och vapenhusets östra takfall reparerades		ATA: Ihrfors, s 748-49 (räkenskaper) Söderholm, s 30
1726	Vård/underhåll – exteriör	Tornet spånlogs och tjärades		Söderholm, s 31
1733	Vård/underhåll – exteriör	Långhusets och tornets fasader lagades och avfärgades. Kyrkorummets väggar lagades och avfärgades		Söderholm, s 31
1741	Specifika inventarier – altartavla	Altartavla uppsattes, föreställande Nattvardens instiftande i den stund Judas lämnar mästare och lärjungar. Korfönstret förstorades.	Engelhard Schröder	Söderholm, s 35
1757	Fast inredning – läktare	Åhörarläktare byggdes i västra delen, avsedd för innehavaren av Johannisbergs gods		Söderholm, s 35
1759	Ändring – ombyggnad, golv Specifika inventarier – altarring	Korets golv höjdes ”ett gott quarter”. Nytt altarbord i rokokostil, av trä, anskaffades, liksom ett ramverk runt dåvarande altartavlan. Dessa snickerier marmorades. Ny altarring av furu byggdes.	Johan Klint, Västerås (snickeri) Mäster Schönfeld (måleri)	Söderholm, s 34
1771	Vård/underhåll – exteriör	Långhusets och tornets dåvarande spåntäckning ströks med rödfärg och tjära.		Söderholm, s 43

Årtal	Händelse	Kommentar	Upphovsman	Källa
1790	Vård/underhåll - stomme	Långhusets östra och västra gavlar bands samman med stockar och dragjärn. Östra gavelns mur och valvet närmast lagades.		VS: E IV a; 50, visitation den 5/10 1801
1795	Ändring – ombyggnad, fönster	Södra sidans fönster förstorades Ett av norra sidans fönster förstorades och en annan fönsteröppnings läge ändrades Främre valvet förstärktes Dåvarande bänkinredning renoverades och ommålades med pärlfärg (grå).		Söderholm, s 39-40
1796	Vård/underhåll – målningsarbete	Predikstolen målades vit och förgylldes		Söderholm, s 40
1805-08	Vård/underhåll – exteriör	Kyrkans södra takfall spånslogs på nytt och norra sidans takfall bättrades. Hela taket tjärströks. Sex bänkar blev utbytta.		VS: E IV a; 50, inventering 21/6 1808
1813-14	Vård/underhåll – stomme	Sakristians valv nedtogs och ett nytt slogs.		ATA: Ihrfors, s 750 Söderholm, s 44-45
1815		I handling omtalades att tornet var ”mycket förrutnat i hjärtstocken”		
1818	Ändring – ombyggnad, golv Vård/underhåll – målningsarbete	Kyrkorummets golv belades med brun och grå Ölandskalksten. Dåvarande bänkinredning och läktare blåmålades Predikstolen målades blå med förgyllda detaljer		ATA: Inventering 1830 Söderholm, s 45
1824	Äldre kulturhistorisk inventering	Vid prostvisitation detta år konstaterades att kyrkan var i gott skick men att klockstapeln och tornet var i mycket dåligt skick. Församlingen redovisade sina planer på att bygga om tornet och flytta upp klockorna dit från klockstapeln som sedan skulle rivas. Byggmästare Olof Sjöström hade lämnat förslagsritning och offert. Ritningen hade dock inte lämnats till Överintendentsämbetet för granskning och nådigt gillande.		VS: E IV a: 50, prostvisitation den 5/11-1824
1830		Bygge av nytt torn planerades. För ändamålet hade församlingen anskaffat en del murtegel och sand. En byggmästare Åkerström hade lämnat ett anbud som dock ansågs för dyrt.		VS E IV a: 50 Protokoll 25/5 1830
1838	Fast inredning - läktare	Läktaren utvidgades för att bereda plats åt en orgel. Orgeln som anskaffades hade tidigare tillhört Stora Skedvi kyrka.	Johan Brunell, Gunnilbo	VS E IV b: 68, inventarium 1850 Sjögren, s 81
1841	Rivning	Våren 1841 revs kyrkans dåvarande, 35 alnar höga spira i trä, jämte klockstapeln.		ATA: Ihrfors, s 751 Söderholm, s 48
1841	Nybyggnad – torn	Nytt torn uppmurades. ”Tornet från tröskeln till kupan är 42, kors och kula 3 alnar 18” fot med tröskel 27”.” Samtidigt revs klockstapeln, södra sidans vapenhus och ett gravkor. Ny ingång förlades till tornets västra sida.	Byggmästare C R Palmér, Jönköpings län	Redelius, s 4 Söderholm, s 48 VS E IV a: 68, inventarium 1850
1844-45		Vid blixtnedslag den 24/4 skadades tornets lanternin och delar av muren. Vid följande reparationer iståndsattes tornet till sitt nuvarande skick.		VS E IV a: 68, inventarium 1850

Årtal	Händelse	Kommentar	Upphovsman	Källa
1850	Specifika inventarier - altartavla	Altartavlan renoverades	Konservator Fägerplan	VS E IV a: 68, inventarium 1850
1859	Vård/underhåll – exteriör	Hela kyrkans fasader lagades och avfärgades.		VS E IV a: 68, Prostvisitation 1861
1861		Kyrkogårdsmuren blev till stor del omlagd. Vid visitation detta år påtalades att kyrkogården var vattensjuk och därför borde fyllas på med jord. Så skedde något år senare.		VS E IV a: 68, Prostvisitation 1861
1890	Rivning Ändring – ombyggnad, stomme Nybyggnad – korparti	Genomgripande ombyggnad: <ul style="list-style-type: none"> • Kyrkorummets medeltida valv och östra gavelväggen revs. • Istället slogs fyra strama kryssvalv • En tresidig absid för ett nytt kor byggdes ut mot öster. • Fönsteröppningarna förstörades till dagens form och i dem sattes fönster med gjutjärnsprofiler. • Över sakristian slogs låga tunnvalv, vilande på järnbalkar. • Sakristian fick egen ingång från norr • Ny orgelläktare byggdes över norra korsarmen, med ådrad barriär i nygotik. • 5-stämmig orgel installerades • Kyrkorummets väggar dekorerades med färgade band. • Plåttaket målades med rödbrun oljefärg • Lanterninen målades med gråvit oljefärg. • Ny predikstol blev uppsatt • Altare och altarring av massiv ek uppsattes • Altartavlan renoverades • Öppen bänkinredning med snidade gavlar av massiv ek uppsattes • Ådringsmålade dörrsnickerier insattes mot sakristia och vapenhus • Den radikalt omgestaltade kyrkan invigdes den 18/12 1890 	Arkitekt C A Ekholm, Uppsala (stadsbyggmästare) Orgelbyggare Åkerman och Lund	Redelius, s 5 Söderholm, s 13, 62-63, 69-71
1896	Ändring – kyrkogård	Kyrkogårdens ytor nygjordes, ”planerades”		VS: F III a: 40, visitation 31/5-1905
1898	Ändring – kyrkogård	På kyrkogården anlades grusade gångar.		VS: F III a: 40, visitation 31/5-1905
1925-26	Ändring, restaurering – exteriör	Stor yttre reparation. Fasadernas befintliga spritputs nedknackades, bakomvarande gråstensmurar fogströks men lämnades för övrigt oputsade. Tegelmurar på långhuset slammades medan tornets övre tegelmur slätputsades och avfärgades. Tidigare sydportaler dokumenterades.	Arkitekt Viktor Segerstedt, Västerås	ATA dnr 164/1925 Segerstedt, s 40-44 Söderholm, s 10-11
1927-28	Äldre kulturhistorisk inventering	Bänkkvarterens och korets golv omlades. Vid arkeologisk undersökning spårades gravlämningar under dåvarande golv och under koret en mur efter gravkammare.		ATA Dnr 4394/1928

Årtal	Händelse	Kommentar	Upphovsman	Källa
1935		Ritning till nytt bårhus godkändes	Arkitekt Viktor Segerstedt	ATA dnr 295/35
1944	Ändring - ombyggnad, interiör Fast inredning - orgel	Läktare byggdes ut över norra korsarmen. Dåvarande golv i norra korsarmen revs upp och ett nytt undergolv av cement göts. Nytt orgelverk installerades med bibehållande av befintlig fasad, som dock ommålades i en mer rödbrun nyans. Mot norr utbyggdes med ett flygelpositiv. Bänkinredningen ommålades	Arkitekt Viktor Segerstedt Orgelbyggeri Åkerman och Lund	Sjögren, s 82 Söderholm, s 11, 20 VKS: Beskrivning den 4/12 1943 (Segerstedt) PM den 18 april 1988 (Tångeberg)
1960	Äldre kulturhistorisk inventering	Sprickbildning i koret föranledde en större undersökning tillsattes. I rapporten från undersökningen redovisades att orsaken till sprickbildningen var att det senare tillbyggda koret hade en otillräcklig grundläggning		VKS: Kyrkorådsprotokoll den 4/8 1960
1961	Vård/underhåll – stomme	Koret grundförstärktes genom att tre betongplintar göts ner till fast berg. De sammanfogades med korets befintliga grundsula.	Bygg-Paul	VKS: PM i anledning av besiktning den 16/2 1961
1966		Nytt inre dörrparti togs upp i vapenhuset	Arkitekt Per Bohlin	ATA dnr 000431
1969	Fast inredning – orgel	12-stämmig orgel anskaffades, placerad i långhusets främre del, på norra sidan.	Marcusen & Son	Redelius, s 10
1972	Vård/underhåll – exteriör	Kyrkans fasader lagades Kyrkans tak lagades och ommålades		VKS: Anbud och fakturor
1988	Vård/underhåll – exteriör Ändring – ombyggnad, interiör	In- och utvändig renovering ägde rum. <ul style="list-style-type: none"> • Murfogarna i långhusets, korets, sakristians och tornets nedre del lagades med hydrauliskt bruk • Tornets övre fasadputs lagades med luftkalkbruk och avfärgades med Gotlandskalk • I allt bruk tillsattes järnvitriol • Långhusets och sakristians plåttak rengjordes från löst sittande färg och lös gravrost. Rostskyddsgrundning gjordes med blymönja och färdigmålning med alkydförstärkt linoljefärg (Istotrol) • Tornets tak nytäcktes med dubbelfalsad plåt, galvaniserad och fabrikslackerad • Nya fönster sattes i lanterninen • Vapenhuset ombyggdes med ny trappa, WC, städcentral och kapprum • Bänkinredningen ombyggdes, med bibehållande av befintliga gavlar. • Kyrkans golv höjdes, för att kunna installera golvvärme. • Nya undergolv av betong göts i vapenhus och kyrkorum. • I kyrkorummet lades befintliga kalkstensplattor tillbaka, medan vapenhuset fick ett nytt golv av hyvlad 	AKI arkitekter AB, Västerås (Jaan Allpere, Alf Karlsson) (tidigare program 1960-03-01 av Carl-Axel Acking) Byggleddare Bo Göransson Plåtkonsult Göran Hasselgren	VKS: Byggnadsbeskrivning 1988-05-06, byggmötesprotokoll, fakturor, slutbesiktning 1988-12-19 VLM: Dnr 3562/88

		<p>kalksten.</p> <ul style="list-style-type: none">• Läktaren byggdes för/borttogs och orgeln flyttades ner till kyrkorummet. Orgelns fasad ströks med kokt linolja.• Kyrkorummets inredningsnickerier återfick en mer ursprunglig färgsättning.• Kyrkans elsystem förnyades• Altarringen ombyggdes med bibehållande av räcketts profiler		
--	--	--	--	--